

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende het merken van oliën voor fiscale doeleinden

(94/C 15/11)

COM(93) 352 def.

(Door de Commissie ingediend op 16 december 1993)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 99,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat communautaire maatregelen, als bedoeld in deze richtlijn, niet alleen nodig maar ook onontbeerlijk zijn om de doelstellingen van de interne markt te verwezenlijken; dat deze doelstellingen niet door de Lid-Staten afzonderlijk kunnen worden verwezenlijkt; dat de verwezenlijking hiervan op communautair niveau reeds is vastgesteld in Richtlijn 92/81/EEG ⁽¹⁾, inzonderheid artikel 9;

Overwegende dat deze richtlijn in overeenstemming is met het subsidiariteitsprincipe;

Overwegende dat in Richtlijn 92/82/EEG ⁽²⁾ reeds bepalingen zijn vastgesteld ten aanzien van de minimum-accijnsstarieven voor bepaalde minerale oliën, met name de verschillende categorieën van gasolie;

Overwegende dat het thans voor de juiste werking van de interne markt nodig is gemeenschappelijke regels op te stellen voor het merken voor fiscale doeleinden van gasolie die niet valt onder het hoogste tarief voor gasolie die als motorbrandstof wordt gebruikt;

Overwegende dat in Richtlijn 92/12/EEG ⁽³⁾ bepalingen zijn vastgesteld inzake de algemene regeling voor accijnsprodukten; dat bij artikel 24 van deze richtlijn een Accijnscomité is ingesteld dat de kwesties bestudeert die betrekking hebben op de toepassing van de communautaire bepalingen inzake accijnzen;

Overwegende dat het ten aanzien van bepaalde technische kwesties welke betrekking hebben op de specificatie van de produkten, die worden gebruikt bij het merken voor belastingdoeleinden van gasolie, dienstig is dat deze in het kader van bovengenoemd artikel worden behandeld;

Overwegende dat de in deze richtlijn vervatte regels en de toepassing daarvan periodiek aan de hand van het verslag van de Commissie opnieuw dienen te worden onderzocht,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Behoudens in specifiek aangegeven gevallen brengen de Lid-Staten overeenkomstig deze richtlijn een fiscale verkleikstof aan in alle gasolie die valt onder GN-code 2710 00 69 en die voor verbruik in de zin van artikel 6 van Richtlijn 92/12/EEG is vrijgegeven en waarop een andere accijnstarief is toegepast dan bedoeld in artikel 5, lid 1, van Richtlijn 92/82/EEG.

Artikel 2

De merkstof bestaat in een kleurstof gecombineerd met een chemisch additief en wordt toegevoegd onder toezicht van de belastingautoriteiten voordat de gasolie in kwestie voor verbruik wordt vrijgegeven.

De te gebruiken merkstof wordt vastgesteld overeenkomstig de procedure van artikel 3.

Artikel 3

De Commissie wordt bijgestaan door het Comité, zoals voorzien in artikel 24 van Richtlijn 92/12/EEG, bestaande uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschieden voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

⁽¹⁾ PB nr. L 316 van 31. 10. 1992, blz. 12.

⁽²⁾ PB nr. L 316 van 31. 10. 1992, blz. 19.

⁽³⁾ PB nr. L 76 van 23. 3. 1992, blz. 1.

Indien de Raad, na verloop van een termijn van drie maanden na de indiening van het voorstel bij de Raad, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 4

Tenzij in het Gemeenschapsrecht anderszins is bepaald, worden alle vaten, distributiepompen en andere recipiënten of leveringspunten die gasolie bevatten welke overeenkomstig deze richtlijn is gemerkt duidelijk geïdentificeerd om te voorkomen dat deze gasolie wordt gebruikt voor verbranding in de motor van een wegvoertuig of in de tank daarvan voorhanden is.

De Lid-Staten bepalen dat dit gebruik van gemerkte gasolie wordt beschouwd als een overtreding in de zin van de nationale wetgeving van de Lid-Staat in kwestie. Elke Lid-Staat neemt de nodige maatregelen om alle bepalingen van deze richtlijn ten uitvoer te leggen en stelt met name de sancties vast die moeten worden opgelegd ingeval die maatregelen niet worden nageleefd; deze sancties dienen evenredig aan hun doel te zijn en voldoende afschrikwekkend te werken.

Artikel 5

Niemand mag aan een minerale olie een andere merkstof toevoegen dan vastgesteld in het Gemeenschapsrecht of in het nationale recht van de Lid-Staten.

Artikel 6

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 30 juni 1994 aan deze richtlijn te voldoen.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt daarin naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van bedoelde bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij hebben aangenomen om aan deze richtlijn te voldoen.

Artikel 7

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.